

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

7. A terrenis gaudijs ac fugitiuis, æterna esse æstimanda.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

VII

Blandiuntur flores? nullus ultra mensem suum perdurat. Arrident silvæ? exciduntur, aut ventis sternuntur, aut confla- grant, aut senio arefcunt. Allicit elegans vultus? Nihil formâ fu- gacius, adeo vt Phauorinus pronunciet: post paucos años, in vi- uente etiamnum Alcibiade, quondam pulcherrimo, ab ijs ipsis, qui eius formam demirati aliàs fuerant, Alcibiadem quæsitum fuisse. Virent prata? flauescunt arua? florent vineæ? prata inun- dans fluuius, arua imber, vineas grando destruit. Defendunt te ædes, arces, vrbes? potentem faciunt arma; diuitem rura, feli- cem clara pignora, & penè immortalem multi nepotes? hos omnes mors auferet; rura accidunt alluuiiones; arma hostis. De- nique nulla tam est firma domus, nulla arx tam celsa, nulla tam potens ciuitas, quam terræ motus non possit solo æquare. Hæc vbi conspexeris, aliò oculos conuerte, & disces dicere: *Hæc quàm sordet terra, cum cælum aspicio!* Quò nos manuducens D. Chry- sostomus, *Vides cælum hoc, inquit, quàm pulchrum, quàm am- plium, quàm magnificum sit, quemadmodum vario stellarû ordine ex- ornetur, & splendeat, quantum edurare potuerit temporis? Iam enim: quinq; millia annorum, atq; etiam plus seruat, & constat, nec tamè longo temporis spatio effectum est, vt senescat, sed ad modum corporis adolescentis robusti floret, vigetq; atate; & quàm principio sortitum est pulchritudinem, eandem integerrimam seruat, nulla ex parte fa- ctum deterius, tanto spatio temporis.* Hæc sedes beatorum nullo motu, nullo attritu, nulla tempestate destruetur. Tanto igitur optabilior est, quanto diuturnior.

Phauorin:
apud Stobæi
serm. 66.

S. Chrysoff:
hom. 2. c. 66.
Anomzoz:

VII

Speâculum vnus diei, aliquor horarum conuiuium, sym- phonia breui tempore aures permulcens, magnum quid esse putatur: maius putaretur, si per duos dies, si per mensem, si per annum, duraret. Vni⁹ anni consulatus quanti est à Romanis fa- ctus? longè pluri dictatura per quinquen- nium continuata; aut regnum imperiûm, tota vita, productum. Quanti ergo faci- enda est illa Diuorum sedes, ille honor, ille triumphus & gloria, qui finem nesciet? Si enim filij huius lucis, exiguis istis, & serè momentaneis bonis, sæpe ita capiuntur, vt se capere non possint; quo desiderio exardescere debemus, si bona summa, infinita, sempiterna nobis præparata videamus? In terris, vix acquirimus

L. l. diuitias.

diuitias, & rursus amittimus; vix attingimus dignitates, & deponimus; vix gustamus voluptates, & auellimur. In caelo possidimus opes, honores, delicias, non decem, centum, vel mille annis, sed æternas, sed sæculis nunquam desituras; quorum suauitas non sensim, & per successum, sed tota simul percipietur, immensa quadam accumulatione, infinitorum bonorum, in infinitum atque æternum, simul, ac velut vna collectione fructuorum.

VIII.

Disce hinc, o quisquis es, seu iuuenis, seu senex; diues & pauper; nobilis & ignobilis, agnoscere terræ vilitatem, & terrarum fluxarumque; vanitatem: discere pretium celi & terrestrium dignitatem æstimare, mundumque; tandem contemptum, & cerere: *Heu quam sordet terra, cum celum aspicio!* Qui enim tantum in terris, mala, & tantilla, tamque caduca bona esse videt; in caelo autem omnia stabilia, fixa, æterna, summa, & summè bona periri intellexit, vel fatuus est, & excors, vel ista illis anteponebat. Immo illa omnia nullius esse momenti iudicat, si cum istis comparentur. Quidquid enim transit, postquam transijt, perinde est ac si nunquam extitisset. Posside centum iugera, mille agros, immo mille regna; posside Cræsi opes; habe Xerxis potentiam, omnem Persarum, apparatus; omnem Sardanapali luxum; acquire quidquid est honorum & titulorum, quidquid gloria & dignitatum; nata in delitijs, volutare in voluptatibus, etiam longa ætate; fruire denique caelo in terris; si tamen postea hæc amittas, si iugera, si regna à te auferantur; si opes alius tollat; si potentiam eripiat; si titulos extinguat; si de gradu dignitatis decipiat; si sensus & valet udo desit ructa voluptates excludat, quod omnibus illis utilitatis, quid delectationis es percepturus? transierunt, deserunt. nō existunt amplius. commodi nihil, maiorum multum reliquerunt. Immo tristissima memoriâ recordaberis, & bonis gaudijsque illis omnibus esse spoliatum. Quæ recordatio tanto te magis affliget ac exagitabit, quanto bona illa amissa tibi visa fuerunt maiora ac meliora, quantoque chariora extiterunt. Quò enim dulcior est alicuius rei possessio, eò acerbior eius amissio. Eapropter, si cetera causæ omnes desierit, hæc sola sufficeret, ad rerum instabilium amorem abijciendum; quia si licet necessariò deserendæ sunt, & non sine ingenti dolore